

”nu vet den, som testamente fått hafver, de inländska arfvingarne, men ej hvar de finnas; låte då genom domaren i allmänna tidningarne tre gånger, minst en månad mellan hvarje gång, och första gången sist inom tre månader efter det testamentet inför domaren uppvisadt blifvit, kungöra att testamente till honom gjordt är.”

Om remiss till Lag-Utskottet anhålles.

Stockholm den 29 Januari 1870.

J. Borg.

N:o 246.

Af Herr J. Borg: Om anslag till allmänhetens undervisande i sittet för s. k. finska torkriors uppförande.

Erfarenheten har under flera år visat, att mycken säd gått förlorad eller åtminstone tagit betydlig skada genom det regn som fallit sedan säden blifvit afskuren och innan den kunnat i torrt tillstånd inbergas, utan att i vårt land vidtagits några åtgärder för förekommandet af dylika olägenheter.

Jag har mig bekant, att Landtbruks-akademien för flera år tillbaka (möjligen äfven sednare) anslog en större belöning för den, som till Akademien inlemnade bästa modellen jemte beskrifning på torkriors uppbyggande för otröskad säd. Huruvida något antagligt svar härå ingått är mig obekant, troligen icke, efter man ej sport att några torkrior med anledning deraf blifvit uppförda, hvilka i allt fall säkerligen fallit sig alldeles för dyra att uppbygga för den mindre bemedlade landtmannen.

Deremot, så vidt jag vet, har aldrig någon belöning blifvit utfäst för den, som uppförde s. k. »finska torkrior», sådana som af allmogen i Finland allmänt begagnas. Dessa, som ej äro dyra, kunde således äfven i vårt land uppföras af mindre bemedlade jordbrukare. Hvilka oberäkneliga fördelar skulle ej tillskyndas landet, om dessa rior blefve allmänt uppbyggda! Jordbrukaren komme ej då, som nu, att bero af väder och vind för att få sin säd bergad, enär å sådana rior säden genast efter

afskärningen från åkern inköres och till torkning upplägges; den på så sätt torkade säden skulle betalas högre, alldenstund den kan magasineras utan att taga skada, samt blir förträfflig till utsäde, hvarigenom en högst betydlig besparing skulle komma landet till godo, derigenom att det utsäde, som hittills införts från utlandet skulle kunna åstadkommas inom eget land.

På grund af hvad nu anfördt är, får undertecknad vördsamt föreslå:

dels att Riksdagen ville besluta anslå behöfliga medel till aflöning af en i »finska torkriors» uppförande och användande sakkunnig person, som i hvarje län borde anställas under högst två år; och dels mindre belöningar till dem, som låta uppföra dylika rior.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 29 Januari 1870.

J. Borg.

N:o 247.

Af Herr Pehr Nilsson, från Christianstads län: Angående underdånig anhållan hos Kongl. Maj:t om befrielse från dagsverksskyldhetens utgörande för innehafvarne af de s. k. hästhemmanen i Skåne m. m.

Vid sistlidne riksdag väckte jag motion (N:o 284), »att alla de så kallade hästhemmanen, som erlægga löningsränta till Skånska dragonregementet, måtte befrias från skyldigheten att derjemte utgöra dagsverken till boställsinnehafvarne.» Stats-Utskottet, till hvars behandling denna motion öfverlemnades, anförde i sitt Utlåtande deröfver (N:o 27), att redan vid 1809 och 1810 årens riksdag fattades af Rikets Ständer det beslut, att allmogens dagsverksskyldigheter till de Kronan behållna kungsgårdar och kronolägenheter skulle upphöra att in natura utgöras; i öfverensstämmelse med hvilken åsigt sistlidet års Stats-Utskott äfven fann billigheten kräfva, att de så kallade